

ÇOCUĞUN ÜVEY EBEVEYNLE BÜYÜK SINAVI

Boşanmanın ardından yeni bir hayat kurmak için tekrar evlenmeyi planlayan anne-babaların işi zor. Çocuklar içinse aileye girecek 'üvey' anne-babayı kabullenmek zor... Tarafların birbirini tanıması, durumu kabullenmesi ve mutlu bir yuva kurması çeşitli engellere takılabilir. Bu süreçte çocuğun hem öz hem de üvey ebeveynlerinden destek alması önemli. Hatta psikolojik yardım bile gerekebilir. Peki, en az zararlı olayı çözmek mümkün mü? Sorunun cevabı için DBE Davranış Bilimleri Enstitüsü'nden Uzman Psikolog Ayşen Kaya han'a danıştık.

■ Evlilik haberi çocuğa alıştırılarak ve yalnızken verilmeli. Böylece tepkisini özgürce gösterebilir ve sorularını rahatça sorabilir.

■ Evlilik için izin istenmemeli ancak çocuğun düşünceleri önemsenmeli. Kaygılarını giderici bilgi verilmeli, soruları samimiyle ve acele etmeden yanıtlanmalı. Özellikle kendisinin eskisi kadar sevilmeyeceği fikrine kapılabilir, bu endişesi giderilmeli.

■ Hayatında yaşanacak değişiklikler hakkında ayrıntılı bilgi verilmeli. Sevginin, şefkatin, ilginin azalmayacağı vurgulanmalı ve bu durum süreç içinde de hissettirilmeli.

Tülin Açıkbaş

İyinin peşinde

tulin.acikbas@milyet.com.tr

■ Yeni anne veya baba, yavaş yavaş tanıtılmalı. Mesela bir hafta beraber yemek yiyebilir, diğer hafta ise tiyatroya gidebilirsiniz.

■ Çocuğu yeni ailesiyle tanıştırtırken, aynı ortamda öz anne ya da babanın olmamasına dikkat edilmeli. Pek çok kişi, bunun çocuğu rahatlatacağını düşünür. Aksine çocuk endişelenir, nasıl davranacağını bilemez.

■ Boşanmış çiftlerin çocuklarının büyük kısmı, annelerinin velayeti altındadır. Dolayısıyla üvey anneleyle sınırlı zaman geçirirler. Bazen babanın yeni eşi, kendini anne gibi görüp çocuğun sevgisini kazanmak için aşırı çaba içine düşer. Bu durum, çocuğun üvey annesiyle sınırlı zaman geçirmesine neden olur. Üvey anneleyle sınırlı zaman geçirmenin, çocuğun üvey annesiyle sınırlı zaman geçirmesine neden olur. Üvey anneleyle sınırlı zaman geçirmenin, çocuğun üvey annesiyle sınırlı zaman geçirmesine neden olur.

■ Üvey ebe-

veynin çocuk üzerinde karar verici ve sert bir tavır takınması doğru değil. Diğer ebeveynle ilgili olumsuz konuşmak da tavsiye edilmiyor.

■ Üvey ebeveynin, öz ebeveyn ve çocuğun baş başa zaman geçirmelerine fırsat tanınması gerekir.

■ Çocuk, üvey annesinin hayatında nasıl bir yeri olacağından ve ona nasıl hitap edeceğinden emin olamayabilir. Bu durumda "Abla" demesi ya da adıyla hitap etmesi, normal sayılır. Bazen çocuğa bu konuda öneride bulunmak ya da tercihini sormak da işleri kolaylaştırabilir. Çocuklar, üvey ebeveynine anne ya da baba demeleri için zorlanmamalı, istedikleri bir hitap şeklini seçmelerine izin verilmeli.

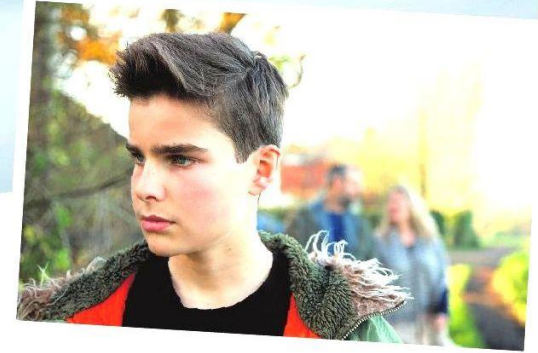
■ Bazı durumlarda öz anneler de üvey annelerin kabulünü zorlaştırabilir. Öz annenin olumsuz konuşmaları ve ters tavırları, çocuğun kafasını karıştırabilir. 'O kadın' yüzünden boşanmış olmanın faturası, çocuklar üzerlerinden çıkarılmamalı. Kendi deneyimlerinize ait olumsuz duyguları çocuğa aktarmaya gerek yok.

■ Ailelerin çocuğa karşı sabırlı ve hoşgörülü olması, büyük bir anlayışla yaklaşması önemli. Üvey ebeveyn hemen pes etmemeli, reddedilmeyi kabullenmemeli. Çoğu çocuk; üvey ebeveynin sabrını sınar; onun iyi niyetli ve dostça girişimlerini geri püskürtmek için elinden geleni yapar. Üvey ebeveyn direnmeli ve çaba göstermeli. Bunların olağan tepkiler olduğunu bilmek işi kolaylaştırabilir, öfkeyi kontrol etmesine ve sabır göstermesine yardımcı olabilir.

■ Baba (öz ebeveyn), çocukların bakımından ve disiplininden birinci derecede sorumlu olmayı sürdürmeli. Ancak, üvey annenin de sözünün dinlenmesi gerektiği vurgulanmalı. Disiplin ve kontrol, üvey anneye devredilmemelidir. Bu konudaki fikir ayrılıkları çocukların önünde tartışılmamalı.

■ Öz ebeveynin taraf tutması, durumu zorlaştırır. Yapılması gereken, yeni eşe ve çocuğa dengeli yaklaşmaktır. Çocukla birebir zaman geçirmeye özen gösterilmeli ve eskiden keyifle yapılan etkinlikler sürdürülmeli. Böylece öz ebeveyn, çocuğun hâlâ kendisi için çok değerli olduğunu gösterme fırsatı bulur.

Üvey anneyle yaşamak zorunda kalan çocukların hayatına girmek için yapılan en büyük hatalar: Acele etmek, sert tavırlar takınmak, otorite kurmaya çalışmak ve 'annecik' olmak!

■ Çocuklar sert tepki verdiklerinde, bir şey istemediklerini söylediklerinde ayıplamak ya da suçlamak yerine "Belki ilerde beni seversin", "Biraz daha zamana ihtiyacımız var" gibi sözlerle olgun bir tavır sergilemek yararlı olur. Arada "Ben senin annenini yerini almaya çalışmıyorum" demek gerekir. Bu sayede üvey anneyle yakınlaştığında, öz annesini unutmüş hissine kapılmaz.

■ Eğer üvey kardeşler varsa, süreçte uyum sağlamak daha zor olabilir. Rekabet yaşanabilir ve çatışmalar artabilir. Bunlar aşılabilir sorunlardır. Zaman ayrırmak, çaba göstermek, sabırlı olmak, eşit davranmak ve kuralların herkes için geçerli olduğu bir ortam yaratmakta fayda var. Sorunların aşılanmadığı durumlarda, uzman desteği alınabilir.

■ Çocuk, kendisine dostça davranan, dertlerini dinleyen, cesaretlendiren ve yatıştırıcı üvey ebeveynlerini bir süre sonra kabullenecektir.

■ Çocuk için ikinci evliliğin başarısı çok önemlidir. Mutlu evliliklerin obaleceğini görüp, geleceğe umutla bakabilir. Böylece yetişkinlikte mutlu bir aile kuramaktan korkmaz.

